

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για ένα σύγχρονο

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ και ΚΟΜΜΑ

Δεν είναι μεσαίωνας, είναι ο πιο σύγχρονος και ολοκληρωτικός καπιταλισμός

Πρωτοβουλία για σύγχρονο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα και Κόμμα

Ανακοίνωση σχετικά με τα μέτρα αύξησης του εργάσιμου χρόνου, την δημερη εργασία και άλλα

Οργή προκαλούν στους εργαζόμενους μια σειρά μέτρα, αποφάσεις και διατάξεις που αρχίζουν να εφαρμόζονται σχετικά με την αύξηση του εργάσιμου χρόνου.

Έτσι, από 1η Ιουλίου 2024 οι επιχειρήσεις συνεχούς λειτουργίας μπορούν να ζητούν από τους εργαζομένους τους **να δουλεύουν και την 6η ημέρα**. Πρόκειται για εφαρμογή της ψηφισμένης διάταξης του νόμου Γεωργιάδη για την εξαήμερη εργασία. Το μοντέλο αυτό «προτείνονταν» με ένταση από τους δανειστές **ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ** στο πρώτο μνημόνιο, και έρχεται τώρα να εφαρμοστεί στην πράξη. Η δημερη εργασία αφορά εκτός από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις συνεχούς λειτουργίας και τις επιχειρήσεις «κοινής ωφέλειας» όπως ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, Δήμοι-ΟΤΑ, κ.α.

Επίσης, με ερμηνευτική εγκύκλιο που εξέδωσε το Υπουργείο Εργασίας, **κλέβει μία ώρα** (30 λεπτά πριν την έναρξη και 30 λεπτά μετά τη λήξη της εργασίας) από τον χρόνο εργασίας του βιομηχανικού εργάτη ή υπαλλήλου και τη **δωρίζει ως απλήρωτη εργασία στους βιομηχάνους**, εξαιρώντας το... χρόνο προετοιμασίας των εργαζομένων στη βιομηχανία από τον κανονικό χρόνο εργασίας, ικανοποιώντας έτσι ένα πάγιο αίτημα του ΣΕΒ.

Είχαν προηγηθεί νόμοι και **μέτρα όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων** (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ΛΑΟΣ, τεχνοκρατών, κ.λπ.) για την «**ευελιξία της αγοράς εργασίας**», δηλαδή την ελαστικοποίηση και κατάργηση του σταθερού 8-ωρου/40-ωρου-5-ημερου, την αλλαγή της λεγόμενης «διευθέτησης» του χρόνου εργασίας, όπως και οι αντεργατικές τομές του νόμου Χατζηδάκη και ακολούθως του νόμου-εκτρώματος Γεωργιάδη και φυσικά όλα τα προηγούμενα χρόνια προωθήθηκαν μια σειρά μέτρα εντατικοποιήσεις και ελέγχου-καταπίεσης στους χώρους δουλειάς, καταργήθηκαν σοβαρές πλευρές της εργατικής νομοθεσίας που είχαν κατακτηθεί με αγώνες, περιορίστηκε **το δικαίωμα της απεργίας** και

της δράσης-κυρίως του ταξικού και μαχητικού-συνδικαλισμού και πολλά ακόμα.

Όλα αυτά, ενώ στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι, σύμφωνα με όλες τις μελέτες (και της ΕΕ και των εργοδοτών ακόμα) αναδεικνύονται **πρωταθλητές στις ώρες εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση**. Οι περισσότερες ώρες εργασίας ανά εβδομάδα **καταγράφηκαν στην Ελλάδα (41,0 ώρες μέσος όρος)**, την Πολωνία (40,4), τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία (40,2). Και όλα αυτά στην εποχή της τρομακτικής ανάπτυξης των τεχνολογιών και των επιστημονικών επιτευγμάτων της ανθρωπότητας, την τεράστια ανάπτυξη δηλαδή των παραγωγικών δυνάμεων και την συνεπακόλουθη **απογείωση της παραγωγικότητας της εργασίας**. Με λίγα λόγια, σε πολύ λιγότερες ώρες εργασίας, με την σημερινή τεχνολογία παράγουμε πολύ περισσότερο από ό,τι την εποχή που καθιερώθηκε το 8-ωρο πριν 120 χρόνια...αλλά το κριτήριο του κέρδους, ο νόμος του καπιταλισμού, ο «ανταγωνισμός» και η ανάταξη της κερδοφορίας για να ξεπεράσουν οι καπιταλιστές την κρίση τους, οδηγούν στην απογείωση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Η βαρβαρότητα έχει όνομα και αιτία

«Ο χρόνος για τη μόρφωση του ανθρώπου, για την πνευματική ανάπτυξη, για την εκπλήρωση κοινωνικών λειτουργιών, για την κοινωνική συναναστροφή, για το ελεύθερο παιχνίδι των φυσικών και πνευματικών δυνάμεων, ακόμα και ο ελεύθερος χρόνος της Κυριακής – κι ας είναι στη χώρα που γιορτάζουν αγίους ακόμα και το Σάββατο – όλα αυτά για το κεφάλαιο είναι καθαρή αερολογία! Το κεφάλαιο με την απεριόριστα τυφλή ορμή του και με την βουλιά λυκανθρώπου για υπερεργασία, σπάει όχι μόνο τα ηθικά, μα και τα φυσικά ανώτατα όρια της εργάσιμης ημέρας. Σφετερίζεται το χρόνο που είναι απαραίτητος για την ανάπτυξη, την εξέλιξη και τη διατήρηση της υγείας του σώματος. Ληστεύει το χρόνο που είναι απαραίτητος για την κατανάλωση καθαρού αέρα και ηλιακού φωτός. Τσιμπολογά το χρόνο που είναι απαραίτητος για το φαγητό και τον ενσωματώνει στην ίδια την παραγωγική διαδικασία, έτσι που τον εργάτη τον τροφοδοτούν με φαγητό σαν απλό μέσο παραγωγής, όπως τροφοδοτούν με κάρβουνο την ατμομηχανή και με γράσο ή λάδι τις μηχανές. Τον υγιεινό ύπνο, που είναι απαραίτητος για τη συγκέντρωση, την ανανέωση και το φρεσκάρισμα της ζωτικής δύναμης, τον περιορίζει το κεφάλαιο σε τόσες ώρες απονάρκωσης, όσες είναι οπωσδήποτε απαραίτητες για να ξαναζωντανέψει ένας απόλυτα εξαντλημένος οργανισμός. Το κεφάλαιο δε ρωτάει πόσο διαρκεί η ζωή της εργατικής δύναμης. Με την παράταση της εργάσιμης ημέρας η κεφαλαιοκρατική παραγωγή, που είναι ουσιαστικά παραγωγή υπεραξίας, απορρόφηση υπερεργασίας, δεν προκαλεί απλώς το μαρασμό της ανθρώπινης εργατικής δύναμης, που της στερούν τους κανονικούς όρους της ηθικής και φυσικής ανάπτυξης και δραστηριότητάς της. Προκαλεί την πρόωρη εξάντληση και θανάτωση αυτής της ίδιας της εργατικής δύναμης. Παρατείνει για ένα ορισμένο διάστημα τον παραγωγικό χρόνο του εργάτη, συντομεύοντας το χρόνο της ζωής του.»

Κ. Μαρξ, Το Κεφάλαιο, τόμος 1, κεφ. 8, Η εργάσιμη μέρα

Ριζική μείωση του χρόνου εργασίας!

Ανάγκη της εποχής, οδηγός δράσης για ένα εργατικό κίνημα χειραφέτησης

Όσο δεν υπάρξει ένα εργατικό κίνημα που θα βάζει από αυτή τη σκοπιά τα ζητήματα, δηλαδή να χάσουν τα κέρδη για να ζήσουν οι εργαζόμενοι, ο κόσμος της δουλειάς θα πηγαίνει βήμα-βήμα πίσω σε συνθήκες εξαθλίωσης. Όσο δεν υπάρχει **εργατικό κίνημα και επαναστατική αριστερά** που θα βάζει ως σημερινό καθολικό αίτημα την **ριζική μείωση του χρόνου εργασίας και αύξηση των εργατικών αποδοχών**, θα βολοδέρνουμε ανάμεσα στην επιβίωση και την ελεημοσύνη για ψίχουλα από τα κέρδη.

Γι' αυτό χρειάζεται η **θεμελίωση μιας σύγχρονης εργατικής πολιτικής**, αντίπαλο δέος και δύναμη ανατροπής της επίθεσης του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του. Με ένα **σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα χειραφέτησης** του κόσμου της δουλειάς από τα δεσμά του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Με τους παραγωγούς του πλούτου κυρίαρχους της κοινωνίας, με εργατική εξουσία και απελευθερωτική κοινωνία.

Χρειάζεται μια **νέα οργάνωση κομμουνιστικής απελευθέρωσης** που θα προωθεί μαζικά και αποφασιστικά τα συμφέροντα της κοινωνικής και εργαζόμενης πλειονότητας, μαζί με ένα ισχυρό, **μαζικό και ταξικό πολιτικό εργατικό κίνημα** που δεν θα «διαμαρτύρεται» απλά ή θα δίνει μάχες οπισθοφυλακών, αλλά θα μπορεί να επιβάλλει **κατακτήσεις στην πορεία για την χειραφέτηση των εργαζομένων.**

Αυτή είναι η μόνη απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα!

Πρωτοβουλία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα

Ιούνιος 2024